

JESU LI I «NARODNI HEROJI» BILI GADOVI?

Svoj domaći uradak za Jasenovac, sastavljen vjerojatno po njegovim savjetnicima Budi Lončaru ili Tomici Jakiću, Mesić je sasvim dobro pročitao, naglasivši:

«Ima još gadova u ovoj zemlji(!?) koji hoće minorizirati žrtve Jasenovca, rehabilitirati ustaške koljače, diskreditirati našu pravednu borbu za slobodu», itd., a Ivan Fumić je produbio njegovu antifašističku misao navodeći i ostale gadove-katoličke svećenike:

Mnogi od njih su, kaže Fumić, okrvavili svoje ruke nad nedužnim 'antifašistima'.

«Katolička Crkva ostala je posljednji bastion ustaštva» ...iako su 'antifašisti' nakon rata otpremili čak 663-ojicu svećenika **'u 13.-ti bataljon'(ovo je Fumićeva metafora za likvidaciju)!**

A sad nešto o takozvanim narodnim herojima koji za svoje **antifašističke, «gadne nestašluke»** nikada i nikomu nisu odgovarali a kamoli da su do danas bili procesuirani pa kažnjeni; pače neki su i odlikovani nakon što je u Hrvatskoj nastupila **«mesićanska demokracija»**.

Udruga «Hrvatski domobran» je 8. svibnja 1998. godine podnijela kaznenu prijavu protiv 'narodnih heroja' Rade Bulata, Marka Belinića, Milana Žeželja te Lutve Ahmetovića i Milke Kufrin zbog gadnog ratnog zločina u Krašiću.

Do procesa nikad nije došlo, niti će ikada doći...cijeli predmet već deset godina leži u DORH-ovoj ladici, kod bivšeg komunističkog tužitelja a danas glavnog državnog odvjetnika, Mladena Bajića! 'Narodni heroj' Marko Belinić umro je prirodnom smrću 2004.godine u 93.-oj godini života kao častan čovjek. Njega je pred smrt upravo Stipe Mesić-2003.g.- i odlikovao **ORDENOM HRVATSKOG PLETERA**; valjda zato jer je Marko 'herojski opleo' ustaše i domobrane kod Krašića, zimi 1943.g.!

«U pet desetljeća nametana je a i danas se isto tako nameće crno-bijela slika:

Na jednoj strani ustaški koljači-gadovi a na drugoj pobjednici-antifašisti, heroji i besmrtnici, čisti poput suze (cit.:Mesić, op.a.!), moralni, napredni, veliki humanisti», kaže Tomislav Jonjić, odvjetnik udruge 'Hrvatski domobran'.

Što se to desilo u Krašiću?

Stepinčevo selo Krašić te zime 1943g. branile su 33. i 35. ustaška bojna, te jedna domobranska satnija, sveukupno 720 vojnika. Na Novu godinu 1943. hrvatsku je posadu napao združeni odred od 1850 partizana, koji su činile 4. kordunaška 'udarna' i 13. 'proleterska' brigada 'Rade Končar'. Vojno-zapovjednu dužnost ove operacije obnašao je Petar Kleut, a političko-zapovjednu spomenuti **ko-MESAR** Marko Belinić. Ključnu ulogu u ovom krvavom okršaju odigrao je zapovjednik 13. proleterske brigade, Rade Bulat.

Organizirani otpor ustaško-domobranske posade skršen je u 16,30 isticanjem bijele zastave na zgradu zapovjedništva.

Zarobljeno je(?) 200 teških ranjenika koji su ostali nemoćno ležati na poprištu borbe i 314 hrvatskih vojnika koji su se predali.

Ali, u partizanskim se izvorima sudbina spomenutih 200 zarobljenih teških ranjenika više nigdje ne spominje; istinu o njihovoj krvavoj sudbini pružili su očevici tog stravičnog pokolja iz samog Krašića.

Tako je M. P. izjavio kako su u središtu Krašića nakon predaje hrvatske vojske, pred očima većeg broja svjedoka dvije partizanke-'antifašistkinje' javno zaklale četvoricu teških ranjenika. Isti je svjedok među mrtvim hrvatskim vojnicima, koji su ležali svugdje po Krašiću uočio vidljivo unakažena tijela, što nije bila posljedica borbenog djelovanja.

Drugi svjedok, D. P. je izjavila kako su na sanjkama, koje su rekvirirane po Bulatovoj naredbi, partizani na groblje vozili ranjenike, bacali ih u unaprijed izabranu jamu, pucali u njih i (neke još žive!) zatrpavali zemljom.

I drugi, još uvijek živi očevici, svjedoče o zvjerstvima koje su partizani počinili nad zarobljenim ranjenicima: razbijanjem lubanja, otvaranjem grudnog koša, otkidanjem udova pomoću sjekira i noževa, kao i ritualnim klanjem.

Zanimljivo je prigodno komesarsko izvješće 'Glavnom štabu' u kojem se Marko Belinić hvali uspješno izvršenim Krašićkim masakrom:

«Kad su naše jedinice ušle u Krašić, po Krašiću je potocima tekla ustaška krv. Osam kilometara uz cestu od Krašića do Brlenića ležao je ustaški i domobranski leš do leša».

I Rade Bulat se pohvalio:

«Snijeg oko Krašića u promjeru od 2 km bio je sav crn od ustaških leševa».

U izvještaju upućenom CK KPH, Lutvo Ahmetović teško tereti Bulata što je dopustio da njegov zamjenik Milan Žeželj (kasnije i general, također 'narodni heroj' i 18 godina Titov ađutant) na trgu usred Sošica javno zakolje desetoricu zarobljenika... Milan Žeželj se kasnije hvalio da je zločin izvršio istom četničkom kamom s kojom je poklao stanovnike istrijebljenog hrvatskog sela Boričevac (hrvatsko selo kod Donjeg Lapca spaljeno do temelja od četnika, 1941.g.). Bulat navodi precizno da je u pokolju u Sošicama smaknuto 226 zarobljenika, čime su se ukupni hrvatski gubitci popeli na 720 mrtvih.

Uoči masakra, nakon bitke, zarobljenici nisu bili ni identificirani, ni popisani, niti su im uzete vojne iskaznice, već su iz stroja na trgu u središtu Sošica izdvajani nasumično prema osobnom nahodanju 'antifašističkih' gadova.

Tobožnji 'narodni sud', čijom su navodnom grupnom smrtnom presudom partizanski izvori kasnije pravdali vlastita zvjerstva počinjena u Sošicama, uopće nije zasjedao, niti je utvrdio osobnu krivicu bilo kojeg od zarobljenika. Zasjedanje bilo kakvog suda definitivno poriče i sam Bulat navodeći kako su zarobljenici **«na sveopći zahtjev naroda suđeni javno (aklamacijom?), te kao koljači i palikuće pravedno likvidirani»** ili polumrtvi bačeni u jamu zvanu Jazovka...koja je 'otkrivena' tek 1990.g.!

Sudova nije ni bilo jer nismo imali «pozadine», rekao bi Fumić....koji je kasnije i sam obavljao 'časnu dužnost' predsjednika takozvanog 'prijekog suda'.

UISTINU, TAKO NEŠTO SU MOGLI UČINITI SAMO 'MESIĆEVI ANTIFAŠISTIČKI' GADOVI. IMA IH JOŠ I DANAS MEĐU NAMA, PRIMAJU I MIROVINE ZA SVOJE ZLOČINE....TA, ONI SU JOŠ UVIJEK SLOBODNI I ČASNI LJUDI!

Dakle, ima Mesić pravo barem što se postojanja živih gadova tiče, ali samo onih-'antifašističkih'....!

dk., Samobor